

לתקן את חטא המרגלים – ממש עכשיו!

חטא המרגלים מתואר בתהילים כך:

וַיִּמְאַסוּ בָאָרֶץ חֲמֵדָה לֹא הָאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ. וַיִּרְגְּנוּ בְּאֵהֱלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל ה' . וַיֵּשָׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר. וּלְהַפִּיל

זֶרְעָם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת.

החטא התחיל בכך שלא רצו את ארץ ישראל, לא הבינו את חשיבותה וקדושתה, מאסו בארץ, וממילא לא היו מוכנים להיאבק ולהילחם עבורה.

פחד הוא תחושה שניתן להתגבר עליה ככל שיש סיבה יותר טובה להתמודד איתו, לכן כיוון שלא הבינו את קדושתה של הארץ, התחילו לפחד.

ולכאורה יש מקום לשאול, האם צריך לסמוך על הנס, אם למיטב שיקול דעתם אין אפשרות לכבוש את הארץ, כי אנו חלשים ומעטים, מחויבים המרגלים לומר זאת, הרי זו הסיבה שנשלחו מראש על פי הפשט, לבחון איך ניתן לכבוש את הארץ. אלא שכידוע למרות שלכאורה השיקולים הריאליים לא קשורים לאמונה, אלא שזה רק לכאורה, אבל האמת היא שגם השיקולים הריאליים קשורים באופן ישיר לאמונה, מי שאוהב את הארץ, יודע שהיא ארץ ישראל שייכת ומיועדת לעם ישראל, משום מה תמיד רואה גם בעיניים ראליות איך ויתור על הארץ מוביל לטרור וחוסר בטחון, ואיך התיישבות והחזקת הארץ מובילים תמיד ליותר בטחון.

מצוות יישוב הארץ היא מיוחדת במינה, שהיא משלבת בתוכה את השיקול האמוני עם השיקול הריאלי. איננו מחויבים לכבוש את הארץ כאשר אין בידינו כוח. אבל מי שאינו בא מתוך אמונה בצור ישראל, תמיד יחשוב שאין בידו כוח לכבוש את הארץ, והרי הוא נופל בחטא המרגלים.

והמציאות מוכיחה את האמת הגדולה הזאת כאלף עדים.

דעות מומחי הבטחון, היו חלוקות לגבי הסכם אוסלו הארוך, לגבי פשע ההתנתקות, ועוד, ומשום מה אוהבי הארץ, סברו שביטחונית מהלכים אלו יובילו לאסונות נוראים, ואילו מי שלא אוהב את הארץ ולא מלא באמונה בקדושתה סבר שמהלכים אלו יחזקו את הבטחון, ומה שהתברר בסופו של דבר לצערנו כואב כאב נורא. ולצערנו התוצאות שראינו כתוצאה מהסכמים ומעשים אלו כואבות כאב נורא.

כבר בספר קול התור הזהיר שחטא המרגלים עלול לחזור בכל פעם שמגיעים לארץ, ואכן אנו רואים שהדברים לצערנו הרב חוזרים על עצמם.

המרגלים באו בטענות ביטחוניות, כי עם ישראל לא יצליח לכבוש את הארץ. 'לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו'. הם הסיתו את כל העדה להתלונן על משה ואהרן, שבביכול מסכנים את כל העדה, ועלולים לגרום להם למות במלחמה על כיבוש הארץ, וכך אמרו: 'למה ה' מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו ונאמנו. יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה', ולבסוף כל הריאליסטים הללו נפלו מתים במדבר, ונתעבב עם ישראל מלהיכנס לארץ ארבעים שנה, ואף משה רבנו לא זכה עקב כך להיכנס לארץ ולייסד את ממלכת ישראל על פי התורה, באופן שלא תימוט יותר לעולם.

גם היום התברר, כי אלו שטענו על פי שיקולים ביטחוניים, כלכליים וחברתיים, שוויתורים בארצנו הקדושה יביאו לשלום ובטחון, לא רק שפגעו בקדושתה של ארץ חמדתנו, אלא אף סיכנו את שלומם וביטחונם של כל ישראל. שוב התברר שהבאים לעסוק בארץ ישראל בלא אמונה בצור ישראל, גם שיקוליהם הריאליים אינם נכונים.

לעומתם, המתנחלים אוהבי הארץ, שנאחזו ביהודה ובשומרון ורצועת עזה ובכל רחבי הארץ במסירות נפש, הם רואים את האמת הברורה, ובזכותם יבוא ביטחון ושלום, וכדברי קול התור בסוף פרק חמישי, שעל ידי הרחבת היישוב - "הרחיבי מקום אהלך", "ימין ושמאל תפרוצי" נזכה לברכת "זרעך גויים ירש". ועלי ידי "ערים נשמות יושיבו" נזכה לברכת "וברחמים גדולים אקבצך".

בשנת תרפ"ד כשחלה האדמו"ר מדרוהוביטש ר' חיים מאיר יחיאל שפירא זצ"ל, בא מרן הרב קוק זצ"ל לבקרו. פתח הרבי ואמר: החסידים שאלו אותי, מדוע אני מזרז לעלות מפולין לארץ ישראל, והלא יש כאן צרות שמכים יהודים? ענית להם: בפולין מכים יהודים משום שהם שם יותר מדאי, ואילו בארץ ישראל מכים יהודים מפני שהם פה פחות מדאי. נענה הרב ואמר: גם אותי שאלו שאלה זו, והשבתי שישנם שני מצבי חולי, מחלת התנוונות מחמת זקנה שכל אחד חושש מפניה, וחולי מחמת לידה שלמרות סכנתו הכל מעוניינים בו. הצרות שבחוץ לארץ הן מחלות זקנה והתנוונות, ואילו הצרות שבארץ ישראל - חבלי לידה הם... (חיי הראיה ע' קצב).

ושתי התשובות אמת גדולה, אויבנו מכים אותנו כאן כי אנחנו לא מתעצמים וגדלים, כי אנו לא מחילים ריבונות ולא מתנהגים כבעלי הארץ, בזכות אלוקית והיסטורית ולא בחסד.

וגם כל המכות, רק יצמיחו ויגדילו את אחיזתנו בארץ, אך ככל שניזום מעצמנו פחות יוקז דמנו על הארץ.

כאז כן היום, רוב ההנהגה לא מוכנה להילחם כראוי על הארץ, לא מוכנה להתיישב בכל חלקי הארץ, והתוצאות מול עיננו, אך זכינו שהפעם מעבר למנהיגים המעטים, העם ברובו לא בוכה, אלא דוחף את ההנהגה לניצחון והתיישבות, ראוי לציין את הגיבורים המופלאים, ששייכים לפורום הגבורה, שחברו יחד להרים את קרן ישראל, בפורום זה חברים אנשים מופלאים, שאיבדו את קרוביהם במלחמה או שקרוביהם חטופים בשבי חיות האדם, והם למרות הכאב, דואגים לאומה, באהבת העם ובאהבת הארץ, מתקנים את חטא המרגלים, יחד עם כל המתנחלים וכל אוהבי הארץ!

יהי רצון שהרוב הבריא של האומה, ישמיע את קולו, וייתן כוח להנהגה לפעול!

נ.ב.

בשולי הדברים לא אמנע, מלהזכיר את ההסבר המרכזי שנכתב על חטא המרגלים, שנבע מחוסר הבנה שיש לפעול במציאות החומרית, ולא להישאר במדבר, לא לחשוב שהקב"ה לא רוצה שנפעל במציאות, אלא נעסוק בתורה, והדברים יעשו באופן ניסי, וכבר כתבנו על כך בארוכה בשנים קודמות, ולצערנו, המכונים 'חרדים', גם היום יש-ש ממשיכים את הקו הזה, כביכול בשם התורה.